

OSNOVNI SUD U PODGORICI

K.br.03/6971

Dana 16.09.2004.godine

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao krivični, prvostepeni po sudiji Pavličić Valentini kao sudiji pojedincu, uz učešće Djurović Milanke kao zapisničara u krivičnom predmetu protiv optuženog **VUKOVIĆ DANILA iz Podgorice** zbog krivičnog djela iz čl. 196 st.3 u vezi st.2 i 1 KZ CG,rješavajući po privatnoj tužbi privatnog tužioca Mila Djukanovića koga u postupku zastupa adv Momčilo Momo Marković advokat u penziji iz Podgorice , nakon dovršenog usmenog i javnog pretresa, 16.09.2004.godine, u prisustvu okrivljenog i njegovog branioca adv Lidije Božović iz Podgorice, punomoćnika privatnog tužioca adv Momčila Moma Markovića, donio je dana 20.09.2004.godine i javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENI

VUKOVIĆ DANILO od oca Milića i majke Stanke, rođen 21.01.1953 godine u Mojkovcu , završio filološki fakultet odsjke književnost – srpski jezik, zaposlen u preduzeću JU Media Mont ,kao pomoćnik glavnog urednika lista «Dan»,oženjen, otac dvoje djece, vojsku služio,

Kriv je

Zato što je:

Kao pomoćnik glavnog i odgovornog urednika dnevnog lista «Dan» u Podgorici u pomenutim novinama od dana 15.09.2003.godine i 17.09.2003.godine objavio tekstove pod naslovom « svjedočenje moldavke pred istražnim sudijom Osnovnog suda u Podgorici o njenom trafikovanju – **«S.Č. u raljama strasti crnogorskih funkcionera»;**»*Visok, crn malko prosjed kažu – zgodan, plavuše su mu slabost*» u kojima su objavljene neistinite činjenice koje štete časti i ugledu privatnog tužioca a te neistine su takvog značaja da su mogled dovesti do teških posledica za oštećenog a to su :

- *Moldavka je još opisala da je u ljeto 2002 godine dok je radila kod Sladjane saznala da je ova žena sa tetovažom zmijske na lijevoj ruci ljubavnica jednog od državnih rukovodilaca (navodi mu ime) Sladjana mi je za (...) rekla da je on njen najbolji prijatelj, ali to nije tačno. Ja znam da mu je ona ljubavnica a sada ću vam reći kako: negdje u julu i avgustu ove godine 2002 godine, Sladjana me je odvela njenim kolima do zgrade parlamenta , tu ispred zgrade je bio baš (...). On je sjeo u «audi» jedna kola su bila ispred njega,jedna iza njega a ja sam bila u drugim kolima sa*

Sladjanom, i to u Sladjaninom «audiju sportskom»... Iza nas, u džipu su bili Zoran, moj Bog (tužilac), Boban i još jedan čovjek...

- *Popeli smo se stepenicama i ušli na sprat. Tamo su bili apartmani. U tom apartmanu su tri velike soba i jedna velika prostorija. Mi smo svi tu bili u jednoj prostoriji, tu je bio(...) , jedan njegov prijatelj, neznam kako se zove. Pio se «Čivas»...*
- *Jedne večeri Baka mi je obukao roze haljine – svjedočila je Moldavkla. Bila sam bez gaćica i brushaltera i tu su mi svašta radili. kada mislim svašta , mene je sramota da kažem, ali kazaću. Gasili su mi cigarete tu (pokazuje između nogu) i tu (pokazuje iznad desnog kuka), tu (pokazuje predio lijevog koljena). ja sam bila pepeljara za njih. Tu me je Zoran j... u dupe da svi gledaju i da vide kako je to lepo. Baka me je silovao, primoravao da radim isto sa svima njima a kada sam odbijala vodio me je u VC i tukao, morala sam da čutim jer sam tu vidjela svašta...*
- *Posle ovog ja sam sa njima pila piće i posle su me tu silovali Zoran bog, vaš tužilac, Boban, Saško me je zverski silovao, ponašao se tako što me je j.... tu (pokazuje između nogu).. Zatim mi je stavljao prste sa flašom od «Čivasa» u d... i pozivao Zorana da gleda i sve ostale da vide kako je . Sjećam se da je neko od prisutnih, ali neznam ko, kada ga je Saško pozivao da me siluje rekao:» ja neću više, nije nizašta nije nikakva». Mene je bolelo, neznam, sva sam bila pijana i neznam ništa .*
- *Svi ovi koji su bili prisutni a to su svi koje sam navela su sve ovo gledali.*
- *Lov na spise, lov na priču kojoj spektakularnosti i senzacionalizmu ne fali jer su imena iz javnog, političkog sportskog, privrednog života Crne Gore, klasično predstavljena iskazom koji je plijenio pažnju zbog sumnje da stepenice ovog slučaja vode do pred vrata predsjedničkih kabineta crnogorske vlade..*
- *Tu(...) nedostaje ime. Ne slučajno . U toj zgradi se krije ključ afere, odgovor na pitanje ko je bio toliko moćan da zaustavi i pokuša da zataška ovaj kontroverzni slučaj.*

-čime je izvršio krivično djelo Klevete iz čl. 196 st.3 u vezi st. 2 i 1 KZ CG u produženom trajanju

Pa ga sud primjenom citiranog zakonskog člana te čl. 4,5,32,39,42,77 KZ CG te odredbi čl. 202 i 364 ZKP-a

OSUDJUJE

Na novčanu kaznu u iznosu od **14.000 eura (četnaest hiljada Eura) koju je** okrivljeni dužan da plati u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude, s tim što ukoliko okrivljeni ne plati novčanu kaznu u određenom roku, sud će je zamijeniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započelih 40 eura novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora, s tim da kazna zatvora nemože biti duža od 1 (jedne) godine.

Dužan je okrivljeni na ime troškova krivičnog postupka-paušala platiti ovom sudu novčani iznos od 30 Eura, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Presuda se po pravosnažnosti u cjelini ima objaviti o trošku okrivljenog u dnevnom listu «Dan», najkasnije u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Privatni tužilac Milo Djukanović je blagovremeno podnesenom privatnom tužbom preko svog punomoćnika adv Momčila Moma Markovića optužio okrivljenog Duška Jovanovića, Danila Vukovića i Nadeždu Radović da su na njegovu štetu izvršili krivično djelo Klevete.

Sud je procesnim rješenjem razdvojio postupak protiv Nadežde Radović u odnosu na okrivljene Duška Jovanovića i Danila Vukovića iz razloga ekonomičnosti postupka, obzirom da se prisustvo okrivljene Nadežde Radović nije moglo obezbijediti i pored izdatih naredbi za prinudno dovodjenje.

Rješenjem sa glavnog pretresa od 9.09.2004.godine, postupak prema Dušku Jovanoviću je obustavljen usled smrti okrivljenog.

Punomoćnik privatnog tužioca u svojoj završnoj riječi je ostao pri podnijetoj privatnoj tužbi prema okrivljenom Danilu Vukoviću tražeći od suda da se isti oglasi krivim i osudi na što strožiju kaznu.

Iznoseći svoju odbranu na glavnom pretresu Danilo Vuković je istakao da radi kao pomoćnik glavnog i odgovornog urednika dnevnog lista «Dan» te da tu funkciju samostalno obavlja jedino kada je glavni i odgovorni urednik na godišnjem odmoru. Da u vrijeme objavljivanja spornih tekstova to jest u periodu od 15. do 18.09.2003.godine, se ne sjeća da li je glavni i odgovorni urednik bio u redakciji. Tekstovi koji mu se stavljaju na teret tužbom je odlučio da se objave. Obzirom da je urednik rubrike «aktuelno i hronika» tekstovi su objavljeni 15. i 17.09. u toj rubrici, a odluku o objavljivanju tih tekstova je donio on. Nije provjeravao istinitost objavljenih tekstova već je iste objavio kako bi se istina saznala, odnosno šta kažu kompetentni ljudi, a i sam privatni tužilac je u jednom svom intervju kazao da ga je S.Č. pominjala, tako su oni su u «Danu» objavljivanjem tih tekstova htjeli to da otkriju.

Dajući ponovo svoju odbranu na glavnom pretresu od 9.09.2004.godine, okrivljeni Vuković je opovrgnuo svoju odbranu koju je dao na prethodnom glavnom pretresu i istakao da se ne osjeća krivim niti prihvata krivicu. To obrazlaže činjenicom da je svoju prvu odbranu takvu kakvu je dao, dao iz razloga što je poznavao Duška Jovanovića kao čovjeka i da je znao da će Duško Jovanović prihvatiti odgovornost na sebe. Obaveza mu nije bila da pomogne sudu već da zakomplikuje stvar a njegova obaveza kao pomoćnika glavnog i odgovornog urednika je da pomaže u stručnom i tehničkom dijelu glavnom i odgovornom uredniku a da odgovornost treba da snosi glavni i odgovorni urednik. Inače tekst zapisnika iz sudskih spisa je objavljen na način što je Duško Jovanović donio list «Arena» podvukao ono što treba da se objavi, predao ga njemu te tekst nakon što je «zanatski» obradio, dalje ga je predao u tehničku službu na štampanje. Što se tiče objave tekstova 17.09. ne sjeća se jer koliko

ga pamćenje služi imao je slobodan dan i tada je tekstove obradivao Duško Jovanović u njegovo ime.

Na kraju je istakao da ga je malo iritirala tužba privatnog tužioca pa je iz tih razloga dao svoju prvu odbranu a koju smatra kao ironisanje suda , obzirom da se obojica pojavljuju kao odgovorni.

Branilac okrivljenog adv Lidija Božović je u završnoj riječi istakla da njen branjenik ne može biti odgovoran , da se sudi za javno objavljenu riječ, da su tekstovi prenešeni iz lista «Arena» te da se radi o zapisniku iz sudskih spisa gdje niko nije osuđen za lažno svjedočenje a obzirom i da nije pokrenut postupak protiv privatnog tužioca kao učesnika i na kraju privatni tužilac kao javna ličnost mora da trpi.

U dokaznom postupku na glavnom pretresu sud je izvršio uvid u fotokopiju tekstova objavljenih u listu «Dan» 15. i 17.09.2003.godine, pročitao obavještenje preduzeće Ju Media Mont od 22.04.2004.godine br. 03-107, saslušao u svojstvu svjedoka Mladena Milutinovića i Snježanu Nonković, pročitao izvod iz kaznene evidencije na ime Danila Vukovića izdat od OB Mojkovac br. 245/04-1466/2 od 20.04.2004.godine, pa je nakon ovako sprovedenog postupka a cijeneći navode privatne tužbe, odbrane okrivljenog, te provedene dokaze, odlučio kao u izreci presude, a zato daje sledeće razloge:

Vršeći uvid u objavljene tekstove od 15. i 17.09. a iste dovodeći u vezi sa odbranom okrivljenog koji u prvom dijelu svoje odbrane ne negira da je objavio navedene tekstove, niti negira sadržinu objavljenih tekstova sud su na nesumnjiv način utvrdio u dnevnom listu «Dan» objavljeni tekstovi pod naslovom «SČ u raljama crnogorskih funkcionera... iz kojih tekstova proizilaze tvrdnje za privatnog tužioca kako je to predstavljeno u činjeničnom opisu izreke presude.

Iz iskaza svjedoka Mladena Milutinovića, koga je Sud saslušao na glavnom pretresu, utvrđeno je da je isti suvlasnik preduzeću «Yu Media-Mont», te da je u vrijeme septembra 2003 godine kada su objavljeni sportni tekstovi, sve odluke donosio Duško Jovanović te da je on davao konačnu riječ da li nešto da se objavi ili ne. To je učinio i sa tekstovima o aferi seks trafikinga, preuzimao je svu odgovornost na sebe, za sve što se objavi, dok se posao pomoćnika glavnog i odgovornog urednika svojio na tehničku obradu svih tekstova koji su objavljivani. Svjedok je na kraju istakao da su to bili specifični dani iz razloga što je upravo tih dana koliko se sjeća Duško Jovanović bio uhapšen u Ulcinju, a onda sproveden u Kragujevac.

Iz iskaza svjedoka Snežane Novković, Sud je utvrdio da je ista angažovana honorarno kao novinar u dnevnom listu «Dan» da je tekst koji je sačinila sačinila po svom nahodjenju, da ga je predala redakciji gdje su bili pristutni Duško Jovanović i Danilo Vuković. Predala je samo goli tekst dok je naslov pod kojim je objavljen sastavila redakcija. Bila je nedjelja popodne kada je predala tekst.

Iz izvoda iz kaznene evidencije na ime okrivljenog Vuković Danila sud je utvrdio da je isti osuđivan presudom Opštinskog suda u Kragujevcu i Opštinskog suda u Bijelom Polju, za krivično djelo Klevete.

Iz dopisa koga je Sudu dostavilo preduzeće «Yu Media-Mont» pod br.03-107 od 22.04.2004. godine, Sud utvrđuje da tadašnji glavni i odgovorni urednik dnevne novine «Dan» nije koristio godišnji odmor za 2003 godinu, već da je u kontinuitetu obavljao poslove glavnog i odgovornog urednika.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje Sud je našao da je odbrana okrivljenog Danila Vukovića, a koju je dao na glavnom pretresu od 09.septembra 2004 godine, sračunata na izbjegavanje krivično-pravne odgovornosti, taj iskaz je protivurječan odbrani koju je dao na glavnom pretresu od 06.04.2004. godine, isti nije realan ni moguća, i potovo pri činjenici da je data nakon smrti provokrivljenog Duška Jovanovića i obustavljana postupka usled smrti prema njemu a po privatnoj tužbi istog privatnog tužioca. Okrivljeni Danilo Vuković prvo u svojoj odbrani na glavnom pretresu koju je donio 06.04.2004. godine ističe da je njegova odluka bila da se objave sporni tekstovi da je on urednik Rubrike «Akutelnio» u kojoj su objavljeni navedeni tekstovi, te da je konačno htio objavljivanje tih tekstova. Nakon ovako date odbrane na sledećem pretresu, okrivljeni opovrgava svoje priznanje i svoj iskaz dat na prethodnom pretresu, isto pravda kao ironisanje sa Sudom i sa ciljem da zakomplikuje stvar, te znajući da će Duško Jovanović na sebe preuzeti krivicu kao što je to uvijek činio. Ističe da je on radio «Tehničku» obradu tekstova ne provjeravajući istinitost istih jer se radilo o tekstovima sa kojima je javnost bila upoznata i koje je objavio u dnevni list «Arena».

Cilj i namjera okrivljenog prilikom objave ovih spisa je bila da se i dalje pospješuje i oživljava «Afera seks trafikingu» i privatni tužilac u njoj kao osoba koja je učestovala u čitavom postupku te je spriječila vođenje postupka, a sve sa namjerom da se time što više nanese štete ličnosti privatnog tužioca i povrijede moralna dobra, njegova čast, ugled, porodici mir i spokojstvo, a sa krajnjim ciljem i namjerom rušenje njegove političke časti i umanjena ugleda kao državnika i političar.

Nije sporno da tekstovi kojisu objavljeni predstavljaju dio iskaza svjedoka oštećene koji je dat pred istražnim sudijom te da je jedan dio toga objavljen u dnevnom listu «Arena» koji se takodje rastura i prodaje na Crnogorskom tržištu, ali to nije bilo dovoljno okrivljenom već je uzeo da te iste tekstove i objavi u dnevnom listu «Dan». Okrivljeni Danilo Vuković kao urednik rubrike «Aktuelno» je i sam neposredno učestovao u objavljivanju tekstova sa jednim jedinim ciljem i namjerom, kriminogenim htjenjem i voljom da se proizvede zabranjena posledica i postigne cilj a to je nanošenje štetnih posledica za privatnog tužioca. U kratkom vremenskom intervalu, sukcesivno, kontuirano se objavljuju tekstovi u dnevnom listu «Dan» koji se prodaje na čitavoj teritoriji Republike Crne Gore sa « Bombastim» naslovima gdje se privatni tužilac pominje kao učesnik afere u čijim rukama se i krije ključ cjelokupnog postupka i zataškavanja kontraverznog slučaja, a sve sa zlom namjerom i ciljem da se oslabi čast i ugled privanog tužioca kao ključnog funkcionera političkog života Crne Gore.

Okrivljeni Vuković Danilo postupa sa direktnim umišljajem i njegova se krivica temelji na tome da je bio svjestan da sa objavljivanjem navedenih tekstova može da nastupi povreda časti i ugleda privatnog tužioca kao političara i državnika i upravo to i želi. Dakle, krivična odgovornost okrivljenog Vukovića za predmetno krivično djelo proizilazi na osnovu nesumnjivo utvrđenih činjenica u sprovedenom postupku uz

primjenu opštih odredbi krivičnog zakona (čl. 15) koje regulišu krivičnu odgovornost.

U vrijeme kada su objavljeni sporni tekstovi okrivljeni Duško Jovanović je bio glavni i odgovorni urednik i direktor, a Danilo Vuković urednik rubrike «Aktuelno» u kojoj su i objavljeni sporni tekstovi, pa su na taj način kao zaposleni i usredsredjeni na zajednički rad i kao takvi odgovorni i tu postoji taj njihov odnos zajedničkog rada i saizvršilaštva međutim, imajući u vidu činjenicu da je postupak protiv prvookrivljenog obustavljen Sud neće se upuštati u obrazlaganje subjektivne veze između okrivljenog Vukovića i Duška Jovanovića kao glavnog i odgovornog urednika. Sud zaključuje da je objavljivanje spornih tekstova upravo plod rada oba okrivljena, a što u svojoj odbrani okrivljeni Vuković i ne negira već prihvata i ističe da je učestovao u objavljivanju tih tekstova pa na taj način i krivično je odgovoran.

Čl.28 KZ-a CG predviđa da je za krivična djela učinjena putem media krivično odgovoran urednik, odnosno lice koje ga je zamjenjivao u vrijeme objavljivanja informacija. U vrijeme objavljivanja ovih tekstova Danilo Vuković je neposredno učestovao u objavljivanju i zato se smatra odgovornim a osim toga tekstovi su prenijeti iz drugih novina objavljeni su uz njegov pristanak ,odnosno uz njegovu saglasnost, jer okrivljeni Vuković Danilo nakon što dolazi do tekstova koje je objavio beogradski list «Arena» i biva upoznat sa njihovom sadržinom odlučio je da izvrši njihovo prenošenje i objavljivanje u listu «Dan» a u okviru svojih ovlašćenja. Na taj način on preduzima u krivično pravnom smislu radnje izvršenja krivičnog djela klevete u obliku pronošnja neistina za privatnog tužioca, a kroz sve radnje okrivljenog Danila Vukovića provejava njegova namjera da se što više nanese štete privatnom tužiocu i da će te neistine kao takve razumjeti širi krug lica koja čitaju novine «Dan» i tako stvoriti što lošiju sliku o privatnom tužiocu.

Za napomenut je da objavljeni tekstovi govore o već javnosti poznatoj «Aferi seks trafikingu» koja je okončana rješenjem istražnog sudije prema četvorici okrivljenih nakon odustanka tužioca od daljeg krivičnog gonjenja. Posmatrajući redosled natpisa koju su objavljeni, sud cijeni kao jedno postupanje okrivljenog u vidu ograničanog objavljivanja neistina koje mogu štetiti časti i ugledu privatnog tužioca.

Okrivljeni je zanemario činjenicu da je Ustavom Republike Crne Gore, Zakonom o medijima, međunarodnim konvencijama, zajamčeno pravo na nepovredivost psihičkog i fizičkog integriteta čovjeka, njegove privatnosti i ličnih prava, kao i dostojanstvo čovjeka i njegova sigurnost. Tačno je da se ustavom jemči sloboda štampe i drugih vidova javnog obavještanja, i da je utvrđeno pravo građana da u sredstvima javnog obavještanja izražavaju i objavljuju svoja mišljenja, ali isto tako javna glasila su dužna da objavljuju, tačne, blagovremene i potpune infomacije o svim pojavama poštujući novinarsku etiku i profesionalni kodeks i da poštuju privatnost i dostojanstvo građana.

Objavljujući neistinite činjenice o privatnom tužiocu koje ga dovode u centar same afere kao učesnika u čijim se rukama nalazi ključ cijelog događaja, a nepotkrepljujući isto ni jednim relevantim dokazom ili barem da je imao osnovanog razloga da povjeruje u ono što je objavljeno, okrivljeni je grubo zloupotrijebio svoje pravo i slobodu informisanja. Na taj način okrivljeni je odstupio od novinarskog poziva i prava, i dužnosti da kritikuje rad privatnog tužioca, kao javnog funkcionera, da iznese

*Uputnik
27.11.2011*

svoj stav i da javno polemiše u smislu argumentovane rasprave i dijaloga ,a sve u cilju traženja istine, već okrivljeni prioritet daje potrebi da se privatni tužilac u cjelosti diskredituje kao ličnost. Prvenstveno neprofesionalnost u radu okrivljenog kao urednika, «i tehničkog» obradivača tekstva, ogleda se u odsustvu i razumnog napora da se provjeri tačnost i objektivnost.

Okrivljeni je u novinama za privatnog tužioca u periodu od 15.09. do 17.09.2003. godine objavio neistinite činjenice koje štete časti i ugledu privatnog tužioca, a koje su takvog značaja koje su mogle dovesti do teških posljedica za privatnog tužioca a sadržaj tih činjenica je određen izrekom presude. Sud nalazi da je u odnosu na objavljene tekstove kod okrivljenog postojalo jedinstvo umišljaja, istorodnost vremenski kontinuitet, i istovjetnost privatnog tužioca kao oštećenog, pa je Sud našao da se radi krivičnom djelu kleveta iz čl.196 st.3 u vezi st.2 i 1KZ-a CG u produženom trajanju, pa ga je oglasio krivim i krivično-pravno odgovornim, iako je privatnom tužbom stavljeno krivično djelo klevete po starom zakonu, sud je imao u vidu da je u međuvremenu došlo do promjene krivičnog zakonodostva i da je sadašnji krivični zakon blaži po učinioca sa aspekta zapriječenosti kazne pa je imajući u vidu odredbu čl. 133 st.3 KZ CG i isti primijenio.

Imajući u vidu prednje sud je odbio predloge odbrane da se u dokaznom postupku saslušaju istražni sudija koji je vodio postupak i Ministar unutrašnjih poslova Andrija Jovičević jer smatra da njihovim saslušanjem u svojstvu svjedoka ne bi utvrdio činjenice koje su od značaja za ovaj postupak iz razloga što oba predložena svjedoka su u okviru svojih ovlašćenja obavljala svoj posao .

Sud je iskaze svjedoka Mladena Milutinovića i Nonković Snježane ocijenio kao neobjektivne i sračunate na potpomaganje odbrane okrivljenog koju je dao na glavnom pretresu od 9.09.2004.godine, jer iskazi oba saslušana svjedoka ni djelić ne odstupaju od odbrane okrivljenog koju je dao, a osim toga sud zaključuje da svjedok Milutinović je suvlasnik u preduzeću «JU media mont»,a svjedok Nonković je angažovana kao novinar u dnevnom listu «Dan» i iz tih razloga su zainteresovani za povoljan ishod po okrivljenog i njegovo nekažnjavanje, pa su na taj način u svojim iskazima bili pristrasni i neobjektivni.

Dopis koji je dostavilo preduzeće «Ju media mont» sud je okarakterisao kao uopšten i neprecizan pa ga kao takvog i nije ocijenio.

Prilikom odlučivanja o kazni koju treba izreći prema okrivljenom, budući da je isti oglašen krivim, sud je cijenio okolnosti predviđene čl. 42 KZ CG, pa je kod okrivljenog kao otežavajuću okolnost našao raniju osudjivanost i to presudama Opštinskih sudova Kragujevac i Bijelo Polje za istovrsno krivično djelo, a imajući u vidu da su ostale okolnosti koje je našao kod okrivljenog uobičajene i odnose se na porodičnost okrivljenog i njegovu zaposlenost, pa polazeći od težine učinjenog djela i imajući u vidu etičke i društvene norme sredine u kojoj okrivljeni i privatni tužilac žive, te upornost okrivljenog u objavljivanju tekstva u više navrata, sud je mišljenja da se osudom na novčanu kaznu i to u iznosu od 14.000 Eura može ostvariti svrha kažnjavanja a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija, te da je ista srazmjerna kako ličnosti okrivljenog tako i učinjenom krivičnom djelu.

Kako je okrivljeni Vuković Danilo oglašen krivim za krivično djelo Klevete iz čl. 196 st.3 a u vezi st. 2 i 1 KZ CG , a koje je učinjeno putem štampe, te kako postoji zahtjev privatnog tužioca sud je shodno čl. 77 KZ CG odlučio da se presuda po pravosnažnosti u cjelini ima objaviti u dnevnom listu «Dan» u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti, o trošku okrivljenog.

Odluka o troškovima postupka donijeta je shodno čl. 202 ZKP-a ai isti se odnosi na paušal čija je visina određena srazmjerno dužini trajanja krivičnog postupka i materijalnim prilikama okrivljenog.

Imajući u vidu gore iznijeteo a shodno čl. 364 ZKP-a odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Djurović Milanka

SUDIJA
Pavličić Valentina

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otpravka. Žalba se podnosi ovom sudu a izjavljuje Višem Sudu u Podgorici.

ZTO- Djurović Milanka

